

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS PRIEŽIŪROS ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO
NR. I-1367 36 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-3023,
LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ TURTO VALDYMO,
NAUDOJIMO IR DISPONAVIMO JUO ĮSTATYMO NR. VIII-729 19 IR
21 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-3024 IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS CENTRALIZUOTAI VALDOMO VALSTYBĖS TURTO
VALDYTOJO ĮSTATYMO NR. XII-791 4 IR 6 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-3025**

2023 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2023 m. rugsėjo 27 d. sprendimo Nr. SV-S-1109 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.4, 1.5 ir 1.6 papunkčius, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo Nr. I-1367 36 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-3023, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo Nr. VIII-729 19 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-3024 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIVP-3024) ir Lietuvos Respublikos centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymo Nr. XII-791 4 ir 6 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-3025 (toliau kartu – Įstatymų projektai) dėl šių priežasčių:

1. Įstatymų projektų aiškinamajame rašte nurodoma, kad Įstatymų projektų tikslas – sudaryti galimybes atnaujinti valstybės sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų, kuriose valstybė turi pusę ar daugiau kaip pusę balsų visuotiniame viešosios įstaigos dalininkų susirinkime (toliau – valstybės sveikatos priežiūros įstaigos), patikėjimo teise valdomą sveikatos priežiūros ir gydymo paskirties valstybės nekilnojamąjį turtą tais būdais, kurie nustatyti Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 19 straipsnio 6 dalyje ir yra taikomi atnaujinant centralizuotai valdomą administracinės paskirties valstybės nekilnojamąjį turtą.

Tačiau Įstatymo projektu Nr. XIVP-3024 siūloma įteisinti valstybės sveikatos priežiūros įstaigų valdomo sveikatos priežiūros ir gydymo paskirties valstybės nekilnojamojo turto valdymo ir priežiūros centralizavimą, kuris apimtų ne tik šio nekilnojamojo turto atnaujinimą, bet ir visas kitas šio turto valdymo ir priežiūros veiklas. Valstybės sveikatos priežiūros įstaigos, perdavusios sveikatos priežiūros ir gydymo paskirties valstybės nekilnojamąjį turtą valdyti centralizuotai, pagal Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 19 straipsnio 4 dalies 1 punktą, turės mokėti šio turto nuomos mokesį, apskaičiuotą Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos

nustatyta tvarka. Pagrindinis valstybės sveikatos priežiūros įstaigų finansavimo šaltinis yra Privalomojo sveikatos draudimo fondo (toliau – PSDF) lėšos. Lietuvos nacionalinės sveikatos sistemos valstybės ir savivaldybių asmens sveikatos priežiūros viešosios ir biudžetinės įstaigos (toliau – LNSS įstaigos) teikia asmens sveikatos priežiūros paslaugas, apmokamas PSDF lėšomis. PSDF lėšos skiriamos kokybiškai, saugiai ir prieinamai sveikatos priežiūrai užtikrinti, todėl ribotų PSDF lėšų naudojimas turi būti nukreiptas sveikatos priežiūros paslaugoms teikti, o ne papildomoms, šiuo atveju nekilnojamojo turto nuomos, išlaidoms apmokėti. Nors pagal Įstatymo projektą Nr. XIVP-3024 centralizuotai valdyti siūloma perduoti tik valstybės sveikatos priežiūros viešųjų įstaigų, kuriose valstybė turi pusę ar daugiau kaip pusę balsų visuotiniame viešosios įstaigos dalininkų susirinkime, patikėjimo teise valdomą valstybės nekilnojamąjį turtą, nuomos išlaidos gali turėti poveikį LNSS įstaigų sveikatos priežiūros paslaugų bazinei kainai ir šių įstaigų lygiateisiškumui, t. y. būtų skirtingas teisinis reguliavimas priklausomai nuo LNSS įstaigos pavaldumo.

Įstatymų projektai parengti neatlikus valstybės nekilnojamojo turto valdymo ir priežiūros centralizavimo finansinio ir įtakos PSDF išlaidoms vertinimo, todėl tai sudaro pagrindą teigti, kad Įstatymų projektuose siūlomas teisinis reguliavimas neatitinka Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 5 punkte įtvirtinto teisėkūros efektyvumo principo, kuris reiškia, kad rengiant Įstatymų projektus turėjo būti įvertinamos visos galimos teisinio reguliavimo alternatyvos ir pasirenkama geriausia iš jų, o teisės akte turėtų būti įtvirtinamos veiksmingiausiai ir ekonomiškiausiai teisinio reguliavimo tikslą leisiančios pasiekti priemonės.

2. Dalinis, neapimantis sveikatos priežiūros biudžetinių įstaigų ir kitų sveikatos priežiūros srityje veikiančių valstybės įstaigų, valstybės sveikatos priežiūros įstaigų valdomo valstybės nekilnojamojo turto valdymo centralizavimas neatitinka Vyriausybės strateginių tikslų efektyvaus valdymo priemonėmis optimizuoti švietimo, sveikatos, socialinės apsaugos, kultūros, teisingumo ir vidaus reikalų srityse naudojamo valstybės nekilnojamojo turto apimtis ir jo išlaikymo sąnaudas, minėtose srityse įgyvendinant centralizuotą valstybės nekilnojamojo turto valdymą. Kiekvienoje iš minėtų sričių turėtų būti įgyvendinamas tik tos srities, joje veikiančių subjektų specifiką įvertinantis valstybės nekilnojamojo valdymo centralizavimo modelis, kuris sudarytų sąlygas mažiausiais kaštais įgyvendinti centralizuotą tokio turto valdymą. Iš to, kas išdėstyta, daroma išvada, kad Įstatymų projektais siūlomas teisinis reguliavimas neatitinka Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtinto teisėkūros tikslingumo principo, kurio laikantis teisės akto projektas turi būti rengiamas ir teisės aktas priimamas, kai užsibrėžtų tikslų negalima pasiekti kitomis priemonėmis.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras